

Lipi moji

Svi san u strahu! Ča bi Hamlet reka: "Priznati ili ne priznati, pitanje je sad". Noći i noći ne spin, svi san u vodi i feбри. Cile noći sanjan Hypo Alpe Adria banku i unega njihovega nilskega konja ča se zove hipopotamus. To vrajže blago dopire usta i ziše na me ko bi me ugriza. Još me je već strah ćapa kad me je niku večer zva z mobitelon Ive Sanader z Merike. Pita me, ko bin bija kako i on predavač na merikansken univerzitetu. Odlučija san ostati doma i sve priznati. Na lični i personalni zahtjev poša san državnen odvjetniku Bajiću i ministru policije Karamarku i sve san prizna, za svin ki me je tetac Gašpar od malena putija da se nikad ne smi priznati. On me je vadija: "Perfin ko te ćepaju da goja ležiš na goloj ženskoj, rabi reći da ne brusiš nego da si pa u nesvijest." Ma ja san prenut, ja ne moren više tako. Na vlastiti zahtjev išćen razgovor z austrijskim istražiteljima. Meni je Hypo banka 2004. lita sponzorirala libar "Lipi moji 5". I još san njin na zadnju koricu libra vrga reklamu na kojoj mi oni njihov hipopotamus govori kako je najbolje šparati u Hypo banki. Kako vidite, ča se tiče Hypo banke, moji ubrazi, moje ruke, moje noge i moja savjest nisu čisti. Blaženi uni ki te organe imaju čiste. Pak se moru anke goli sući.

Ben, nu! Znete vi ča je to 500 pištol? To je po milijara levolveri. To je naoružanje za pet bataljuni. Ben, toliko pištol je nestalo ili bolje reći ukredeno u zagrebačkoj policijskoj stanici, odnosno postaji. Vi lipo znate da san pasa dvi vojske. Španju i naš NOB. Da smo mi u partizani imali toliko pištol, mi bimo još kvarnaridruge rinuli Nemce sve do Berlina. Da bude stvar još huja, to nisu škarti samokresi tipa Bereta, Smit&Veson, Zbrojovka ili Zastava, to je Produkt of Kroejša automatik ča ima unu kvadratnu kantu. Po ocjeni američke policije to je najbolji GAN na svitu. TOP GAN! I budi ti sad pametan!? Ki stoji ozad tega: mafija, talibani, policijoti-komerčanti, domaći ladri, tajkuni, inozemni ladri? Ma, almeno jenoga se more uloviti ki naši stari bi bili umili reći: "U svakoj kreži ka kapita u selu, vajk je unutra i niki iz sela."

Znete vi ča je to finesa? To je kako - pikuleca, sitnica. Samo, uno ča je za jene sitnica, za druge more biti - krupnica. Vržmo reći, kako god gledaš, s kega god kantuna, mi smo pronti za Evropu. Veći smo katoliki od Pape i veći evropejci od EU. Ma ko pogledaš finese i pikulece vidiš da smo još napro uzad od Evrope. Nekidan su svi svjetski mediji, a i naš đorna, donijeli vijest i reportažu u kojoj se lipo vidi kako jena naša divojka hita male brečiče u vodu, u riku. Svi svit je skoka na noge dižući svoj slobodarski glas protiv maltretiranja životinja. A poli nas je to normalno i poli Istrijani i Hrvati: "Prve brečiče se hita u more", "Prvi mačići se bacaju u vodu", to je za to jer je drugo leglo zdravije i otpornije. Pak budi ti pametan z ton Evropom. Bija san pasane subote u Barbanu. Na 5. fešti smokve i smokvenjaka. To se zove šjor samanji! Smokve i smokvenjake ča smo hi deboto zabili za vajk, a z čin su nas naše none hranili, u Barbanu je zašlo van da je to istrijanski superbrend. Svaka čast Barbancima kad su se domislili na ništo domaće. Dica moja to ni kivi, to ni mango, to je naše voće, kega turisti nikada nisu vidili a prste bi pojili u njemu. Pitan se kad će kakov naš hotel kupiti kakovu karijolu smokav i dati hi turistima, da hi mi ne hitamo prascima.

Segutra me zvala naša premijerka Kosirica da ni jako kuntenta z onim poslovicami ki san zadnji put napisa i da nisu u skladu z našon krizon i recesijon. Lipa moja, njoj govorin, iman ja poslovicu za te: "Vrimena je, ma ni ča čekati!"

Lipi moji, to bi bilo to! Dajte si kuraja i budite pravi ko morete.

Vajka z vami vaš

Zuane Lakodelac